

den Slags Historier. Jeg tvivler ikke paa, at naar dette Statsregnskab heller ikke kan passere i det andet Ting, og det ærede Mindretal her i dette Ting heller ikke vil være med til at lade det passere, vil det ikke have anden Følge end denne, at Statsregnskabet bliver lagt hen til de øvrige. Saa dør den Sag med Tiden; den bliver forældet. Nej, det vilde være af ulige større Betydning, dersom det ærede Mindretal vilde have gaaet sammen med os paa den gode gamle Grund, som har været erkendt fra alle Sider, at en hvilken som helst Regering faar Rigsdagens Anerkendelse gennem en ordinær Bevilling. Det var blot de Bemærkninger, jeg fandt Anledning til at gøre over for Begrundelsen fra det ærede Mindretals Side. Jeg skal indskrænke mig hertil, og jeg skal slutte med at opfordre mine Meningsfæller til i dette Tilfælde at stemme for Mindretallets Forslag.

Konseilspræsidenten og Udenrigsministeren (Neebø-Thott): Jeg skal ikke følge de ærede foregaaende Talere ind paa de almindelige Betragtninger, de have anstillet. Man kan jo have forskellige Meninger om Maal og Midler. Jeg vil kun her sige, at fordi jeg ikke følger dem, maa det selvfølgelig ikke forstaas saaledes, at jeg er enig med dem.

Der er til Udenrigsministeriets Budget § 18. D. 4. stet en Udsættelse af Statsrevisionen, idet der er anket over, at en Huslejegodtgørelse, som før har været opført med 200 Kr., er bleven opført paa Regnskabet for det paagældende Aar med 400 Kr.; den er bleven opført for dette Aar med 600 Kr., med sit fulde Beløb. I den Henseende kunde jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Ordfører (Nump) har ytret. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at det er en Misforstaaelse, naar Ordføreren for Mindretallet (Th. Nielsen) har sagt, at det er de forskellige mindre Summer, man maa holde sig til. Paa Budgettet har der staaet en samlet Sum paa 2,000 Kr., som ikke har været delt i forskellige mindre Summer. Og denne Sum, 2,000 Kr., har været der i en Række af Aar og har været brugt paa lignende Maade, som her er Tale om. Jeg skal dog give den Oplysning endnu, at en tidligere Embedsmand, som var Ekspeditionssekretær, har i Aarene fra 1864—74 haft 400 Kr., men dette Beløb blev i 1874 forhøjet til 600 Kr., og han har haft disse 600 Kr. fra 1874 til 1889. Da der saa den Gang kom en ny Ekspeditionssekretær, en Embedsmand i Ministeriet, mente man saa vidt muligt at burde spare paa Statens Midler, og man begyndte med kun at give

ham 200 Kr. Paa dette Beløb er vedkommende bleven staaende fra 1890 til 1892. Saa har han faaet 400 Kr., og han er nu paa Regnskabet for 1894 gaaet op til de fulde 600 Kr. Hvis altsaa Ministeriet ganske roligt straks havde ubbetalt de samme 600 Kr., som lige fra 1874 have været udbetalte den tidligere Embedsmand til Huslejegodtgørelse, tvivler jeg ikke om, at der ikke var noget Menneſte, der havde gjort Indvending imod, at man havde fulgt den samme Fremgangsmaade, som var fulgt i en Række af Aar. Naar altsaa dette, at man havde ønsket at spare paa Statens Penge og kun begynde med 200 Kr., fører til, at der kommer Udsættelse, da ser jeg ikke rettere, end at der fra Rigsdagens Side derved sker et meget stærkt Stød til, at ethvert Ministerium saa vidt muligt ganske udtømmer enhver Bevilling, som det faar, og altid maa sørge for ikke at spare paa de Bevillinger, der gives. Jeg troede altid, at det vilde være det heldigste, og at det var det rigtigste saa vidt muligt at spare paa Statens Penge. Det er denne Betragtning, jeg er gaaet ud fra, og det er den, som har ligget til Grund for den Fremgangsmaade, som har været fulgt paa dette Sted. — Det er det eneste Punkt, hvorom der er gjort Bemærkning til mit Budget; jeg tror altsaa, at vi paa dette Sted just have vist en høj Grad af Økonomi, og jeg tvivler ikke om, at efter det, jeg nu har fremsført, vil den ærede Ordfører for Mindretallet være enig med mig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenheleth): Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere gjorte af Statsrevisorerne angaaende de ministerielle og Kontorudgifterne under Kirke- og Undervisningsministeriet, behøver jeg sikkert ikke at sige noget til, hvad den højtærede Ordfører bemærkede. Det vil jo som anført vise sig første Gang paa Regnskabet for indeværende Finansaar, at efter den Hensigt og de Betragtninger, som Statsrevisorerne have gjort gældende over for den tidligere Praksis at oversføre Udgifter, som overskrifte Bevillingerne, paa næste Aar, vil den Fejtagelse, der er gjort fra Ministeriets Side, blive redresseret i de fremtidige Regnskaber. — Det samme gælder Bemærkningerne angaaende Ministeriets Understøttelseskasse, og jeg tør maasse med det samme sige, at Bemærkningerne til Regnskabets Post 24 paa Kirke- og Undervisningsministeriets Konto under § 26, til Udgravning og Underfølgelse af Bordingborg Slotsruiner, ogsaa ville blive tagne til Følge i Fremtiden, saaledes